

NORGES AUTORISERTE REGNSKAPSFØRERES FORENING
Foretaksregisteret NO 871 278 342

Finansdepartementet
Finansmarkedsavdelingen
Postboks 8008 Dep
0030 OSLO

FINANSDEPARTEMENTET	
19. JUN. 2003,	
Saksnr.	02 1 824 -127
Arkivnr.	

Deres ref.:
02/824 FM HD

Vår ref.:
fs0335/hko

Dato:
17. juni 2003

HØRING - UTKAST TIL FORSKRIFT OM TILTAK MOT HVITVASKING AV UTBYTTE FRA STRAFFBARE HANDLINGER

Det vises til departementets høringsbrev av 11. april 2003 der det bes om kommentarer til utkast til forskrift om tiltak mot hvitvasking av utbytte fra straffbare handlinger.

NARF har tidligere avgitt uttalelser i forbindelse med høring om FATFs 40 anbefalinger samt utkast til lov om hvitvasking. For de mer overordnede betraktninger vises til disse (brev av hhv 27. august 2002 til Justisdepartementet og 11. desember 2002 til Finansdepartementet). I denne fase av saken knyttes det kun kommentarer til forskriften isolert.

Etter vår oppfatning fremstår forskriften med unødvendig mange gjentakelser av det som allerede vil bli regulert i hvitvaskingsloven (jf lovforslag i Ot prp nr 72 (2002-2003)). Dette gjelder for eksempel forskriftutkastet §§ 1, 2 og 5 hvor det er parallelle bestemmelser i det foreliggende lovforslaget §§ 2, 4 og 6. I forhold til tilgjengelighet alene er NARF enig i at det er fordeler ved å la forskriftsbestemmelsene være mest mulig fullstendige i sin oppstilling. Ikke desto mindre synes det uryddig, og særlig hvis ordlyden i hhv lov og forskrift ikke er likelydende og eksakt koordinert. Som illustrasjon på sistnevnte kan det f.eks vises til forskriftsutkastet § 1 første ledd nr 9 der det sier "foretak og personer ved formidling av postsendinger", mens den tilsvarende ordlyden i lovforslaget § 2 er "postoperatører ved formidling av postsendinger". Et annet eksempel, og som også indikerer en antatt utilsiktet realitetsforskjell, er å finne i forbindelse med beløpsgrensen på 40.000 kroner der forskriftsutkastet tilføyer "inkl mva" (§ 2 første ledd nr 9), mens den foreslåtte lovteksten i Ot prp nr 72 ikke gjør det.

NARF mener således primært at forskriften forbeholdes de forhold som gis som utfylling/tillegg til loven, mens lovbestemmelsene relateres ved henvisning til den enkelte angjeldende paragraf. Dersom det likevel skulle velges en uttømmende oppstilling i forskriften, bør det minst sikres at det som skal fange opp tilstøtende lovbestemmelse er identisk med den i sin ordlyd. Herom har vi for øvrig også merket oss at forskriftsutkastet stedvis har henvisning til ytterligere regler i forskrift, som f.eks er

tilfelle i § 5 første ledd nr 5. Det antas at dette er en inkurie (fordi det nettopp er § 5 som vel er ment å oppfylle lovens forskriftshjemmel på området), men det bør likeså vel ryddes opp i. Det samme gjelder med hensyn til enkelte paragrafhenvisninger, som etter vår oppfatning må være feil. I forskriftsutkastet § 13 første ledd henvises det f eks til § 8 første ledd, mens det riktige ser ut til å skulle være § 11. Som ytterligere eksempel kan det også vises til utkastet § 6, der det i første ledd henvises til §§ 1 og 2 fremfor det som antas å være korrekt; §§ 4 og 5. Det er med andre ord vår oppfordring at forskriften gjennomgås på nytt med tanke på teknisk kvalitetssikring.

Hva angår det materielle, har vi merket oss forslaget i utkastet § 5 om at det skal registreres både fødselsnummer og, hvis tildelt, D-nummer dersom kunden har to statsborgerskap. For det første kan vi ikke se hva D-nummer har med to statsborgerskap å gjøre. Etter hva vi har fått opplyst ved henvendelse til Folkeregisteret, er D-nummer knyttet til midlertidige opphold og som utgår til fordel for fødselsnummer i det øyeblikk en person får statsborgerskap her. I de tilfellene en kunde har et slikt midlertidig opphold, mener vi deretter det bør være tilstrekkelig å innhente og registrere vedkommendes D-nummer, fordi det er dette som er dennes norske identifikasjon. Bestemmelsen oppfattes for øvrig også som uklar i forhold til de tilfellene ingen av de eventuelle statsborgerskapene er norske. I denne forbindelse vil det også tilføyes å kunne være problematisk å avdekke hvorvidt en kunde i det hele tatt har flere statsborgerskap eller ikke. På bakgrunn av de problemstillinger som er nevnt i det foregående, mener vi det er behov for å vurdere bestemmelsen på nytt.

I henhold til § 11 utløses det undersøkelsesplikt der en transaksjon foretas til eller fra en kunde i et land eller område som ikke har tilfredsstillende tiltak mot hvitvasking eller terrorfinansiering. Det vises også til § 14 som sier at det kan fastsettes særskilt og systematisk rapporteringsplikt for transaksjoner med eller for personer eller foretak som har tilknytning til et slikt land/område. Det antas å allerede være tilfelle, men NARF vil likevel for ordens skyld presisere den forutsetning at det til enhver tid foreligger en oppdatert oversikt over slike land og som holdes lett tilgjengelig for de rapporteringspliktige.

Når det gjelder vår bransjegruppe – de autoriserte regnskapsførerne – vil vi for øvrig si oss enig med departementet i at oppdragsinngåelse etter regnskapsførerloven § 3 er det naturlige tidspunkt for inntreden til legitimasjonspliktene mv (jf forskriftsutkastet § 3).

Dette brev er også sendt pr e-post til arkiv.postmottak@finans.dep.no.

Vennlig hilsen
Norges Autoriserte Regnskapsføreres Forening

Sandra Riise
Administrerende direktør

Steinar Maribo (sign.)
Leder fagutvalget